

139937

VÁLEN BOJDI JÉZUS KRISZTUSI

Vu iméni Ocsé, i Sziná,
i Dűhá, szvétoga Ámen.

Jē szpisaó

Z'SUPÁNEK JÁNOSI

Doleje zostámpańó. Zvelki Sálóvecz'nei

KOVÁCS MIKLÓSA

czeringe.

VU IMÉNI JÉZUSÓVOM

1908. leti.

VÁLEN BOJDI JÉZUS KRISZTUSI

Vu iméni Ocsé, i Sziná,
i Dűhá, szvétoga Ámen.

Je szpishaó

Z'SUPÁNEK JÁNOSI

Doleje zostámpanó, Zvelki Sálovecz'nei

KOVÁCS MIKLÓSA

czeringe.

VU IMÉNI JÉZUSÓVOM

1908. leti,

139937

139937

BALKÁNYI ERNŐ KNIGOVEZÁRI
SZOBOTI i v-LEDAVI

N 206/1957

*Vu iméni Ocsé, i Sziná, i Dűhá,
szvétoga Ámen.*

Eto Szvéto pismo steroje nas
Gószpon Jézus Krisztus, zráka doli
poszlao krscsenikom.

Poszläsajte drági krscseniczí bo-
jécso inó sztrasno zgódbó, ka zaisztinó
znáte, i zvedávajte kaje szpadno, v-Je-
ru'sálemi zráka eden kamen náglédoucs
tóti máli, ali sztem 'smetnejsi koga
edna cslóvecsa moucs zdignóti nej
moglá, eto je csüó Jéru'sálemszki primás
tisztí je vecs primásov ino püspekov
v-vküper pouzváo, kaszo szvéte mesze
i szvéte molidvi szlüsili vise kamla,
pá zlejpimi, szvétimi peszmami szpejvali
pouleg kamla, sterimi molidvami szo
tri dni ino tri noucsi te kamen verosz-
tűváli, téso ednok eden trasen ino
glaszen glász zácsütíli, zráka dolesté
glász je etak bió primtevíj zvasimi
blájsenimi rokámi ete kamen gori od-

prite, teszo ette szvéte boz'se recsi
v-nyem najsli, szpizsane, stere recsi
sze etak glászijo.

Predetim szevám 'sze poszlo edno
pizmo pá sztesze dőnok nej povrnoli,
paszte iták vaso lagovó csinejnye nej
tányáli, liki kak szem zá isztino zapo-
vedáo, páneposzlüsate moj szvéti návuk,
pá zátoga volo szám poszláo, navász
pogainszko lüszto, kabivász vróbóve
gyárme prégrali, pásztesze dőnok nej
sovrnoli pá dőnok szte lagovi ino
szmrtni grej nej tányáli, nevetesze
naprávo boz'spout povrnouti, szvétogá
Evangélioma recsi nescsete poszlüsati,
tak liki vám právim.

Zrák pa zemla prejde ali moje
recsi nigdár nepreidejo, ino táksi
krscsenik steri dobra csini szrmákom,
tishti denavőke zvalicsani, liki zdaj
závase greije pá závaso odürnoszt pá
zmojo szvéto nedelo, pá zamoje
szvéte szvétke, stere vi nepostüjete,
krepko zimon i sztrasen mrasz poslem
ná vase nyive ná vas pouv. pá sztrasne
vötre veliki vihér, Zserjávo blizskanco,
sztrasno grmlanczo povoudni i desgya,

tak kadó dolouve i bregouve sze ednáko
 sztáli, potom togá veliki glád pá poumor,
 na vász pisztim pá navaso máro kügo,
 tak nádale zemla desze trauszila, pá
 drügo tejlá známenye bodem vám
 szkasüváo, kabodete zaisztino vörváli
 ino poznali, ka krouto velike csemére
 na vász mám, závaso lagovo csinej-
 nye pázamojo szvéto nedelo sterovi
 ne sadr'savate, pá znotrei snyega szrcá
 po bns'snosztyom k-szvétoj Materi
 Czérkvi ne pohájate, liki vrág peklén-
 szki vász té'si nápelává, pá vász domá
 zadr'sáva, kabi szte szvéte mässe nebi
 meli tála, a'visztepa nyemi trno pod-
 losni, kaszi doma ráj kakse deló zis-
 csete liki bi k-szvétoj mesi pohájali,
 dasze poszvétkaj pá ponedelaj Szvéte
 mese szlüsijo, o vij odürni ino nepo-
 bo'sni pogainszke vöre lüsz tvo jeli
 neszpozmate kaszevám dou vszagdenés-
 nyi krüj pá zlmejkom i zmédóm
 fecsécse dolé pá dönok ne nyáje tá
 vaso lagovo csinejnye páté vraj'sé 'sitek,
 poulek toga szem szí od ébráo kabi
 vász csloveco lüsz tvo sze szplo fundó
 szté zemlé, ali szám sze mógó szmi-

lűvati na moje szvéte Materé blájsene
divicze Marije prosnyou, stera nepresz-
tanoma proszi ino moli, zavász pá za
czejla szvejt, pá zaszermáke zá nevolne
pázádovicze stere sze rávno tűde
zavász molijo, kabi sze jasz szmilűvaó
nad vami ino sztrszno, ali záto vász
opominám csi sze nepovrnéte vasa
zemla nede rodila pá niksi pouv ned-
oprneszé, zavasó lagovo csinejnye, pá
zamojo szvéto Nedelo kaje nászvetite,
Zemlá pouv ne prineszé, rodjeno dre-
ivje de od vreka tá szenilo, vkűp
szprávim vnouge zemelszke sztvári
najvám ápűscsávajo vas zemelsz ki
pouv pá vaso poistvo, potom togá kraj-
zemem vodou od zemlé, vretino od
friske vodé vűposűsim, vi pá dobro
znáte kate na vűkvűkouma v peklűnsz-
kom oggnyi gereli, zátoğa volo kaszte
krouto lagovi grátali hamisni pá nepo-
b'sni, nelűbite eden drűgoga, liki szo-
uszed, na szouszeda, ide zvelkimi
csemérami, odűrjáva, nevoscseni dabiga
mogo kabigá mouro podrűgi oknaj
poszlűsáte naszkrivoma krouto sze
veszelite i radűjete neszrecse vasega

bli'snyega nejkabigá pomágali pa trou-
stáli, pá szrmáke zametávate nej kabi-
nyim dávali ka premorete.

Szvétój Materi Czérkvi nepohájate
hüsiszte liki pogájnszko lüszto, eden
drügoga nourite, i v-kanyávlete csi gli
szem vám praviczó ino isztóni násztavo
szami kavi tou nescsete zadr'sávati,
naveite vi odürni ino nepobo'sni ka
szvéto nedelo jaszám tüde szvetim
paszi té pocshivám, szakso nadelo
posila moj szvéti Ocsa gábriely Áarkan-
gyelá kabi odvász dober glász prneszo
mojoj szlatkoj Materi. Blájsenoj divice
marije, od mojegá rójtszva, v-nedelo
szam od mrtvi sztano. vaedelo szam
Áadamá oszloubodo od peklénszki mouk,
v-nedelomo szoudo czejli szvejt, 'sive,
ino mrtve, steri dobra csinijo, pá
mojo záponved zdr'sávája tej bodo
na mojoj desznoj sztráni pádo kralü-
vali navöke vu mojem Nebeszkom
országí, ti lagovi dopá drgetáli od
velikogá sztrája dabom je szoudo, da-
bom nyim pravo oditte viprekléti ná
oggen vekivecsni, steri nigdár nev-
gászne: Szpájajoucsim esrvoum ország

tam de vaso meszto, z-vrágmi, pá
szpogani, pá kaszo nej dobra csinili,
potom toga vász opominám csisze
nepovrnéte pá zvasi grehov doli nepo-
vejte pácsi szvéto Mater Czerkev nete
pogledáváli tésze csemérgye navász
obrnéjo kasze nedovejte; prekléti naj
bódó tisztli lidjé steri poszobotaj da
szuncze zájde katé delajo notri dopon-
delka zránka pá tisztoga czajta greih
csinijo, pávász opominam poszredáj,
pá pó pétkej pá poszobotáj, kabi
znotresnyegá szrczá posztli kabo-
vász tej pósztli od peklénszki mouk
vöpomágáli, pászi zmiszli té kaszem
vám dáo nazemli szakse-féle szlatkoucso
kabi vám dojsla.

Szamo kaszte nej zádovolni, zmisz-
liteszi ka odszéga mov nemo vecs
pizma posilo liki tou prvo pá eto
drügo, pá csiszevi zméne z-pozábite,
pá vase vnougye greihe tá nenyáte
gore odprém moje Nebeszke csatornye
pisztim navász ogyen pá'svepleni deses
Szüszczá, meszeczá, kvász 'sive dám
pos'gati, v-kraj odete zemlé. Divje
sztvári poslem na vász kavász 'sive

rásztrgajo, szveklino v-krajzemem od-
 zemlé, velika kmicza bode králüvalá, i
 velikó gronszko káménye bodem na vász
 püscsavao naj vasz szpokole, te bodete
 zvelikim jaijffkanyom iszkáli mrtvecse
 grobe pá bodete pravili, sztante gori vi
 mrtvi, naj szi pocsinémo mi 'sivi, ka'sé
 nemoremo té mokes trpeti, kaje Boug na
 nász posila, za nase greihe pá zala-
 govo csinejnye, jasz páté moje szvéte
 licze v-kraj od vász obrném naj ne-
 csüjem vaso veliko joákánye pa kri-
 csánye ná vöke vász povr'sem kaszte
 hüsi grátali od poganov nepobo'sni,
 hamisni, eden drügogá nelübite spotlivi
 szte glijatesze sodomorszcome lüszteve,
 pejnáze dávate naveliki 'soj sztem szi
 düsicze pékli posztilate, pá szrmacskim
 szlugom ino szlü'sbeniczámlon v-kraj
 jemléte páje krouto odürjávate, ne
 volne, práviczo sze vám ná sztavo
 nescse te jó zdr'sávati, k-szvétoj meso
 nehodite kabi szvétoj meso poszlüsali,
 pá bi tam moliti kabi sze vasi greihi
 zvász doli zéprali, za vaso lagovo
 csinejnye. Oh kak szi miszlite kasze-
 zemlá podvami nepoucsi kabi vász

litak 'sive po'srla, napitani dén te
 mogli szi náprej sztánoli, odgovárjati.
 Zátok vám právim povrnitesze tá
 nyájte té nezákonszki 'sitek páté ru'sne
 greje, liki bojte Bogá bojécsi posteni
 ino pobó'sni, bodete meli od méne
 lejpi nájem ino blagoszlov, jaji tisztomi
 Csloveki steri szvojega dühovnika
 preklinya a 'steri v-czérkvi szvéto meso
 szlúsi ka záisztino toga nepreklinyáva
 liki szvojga Bogá, liki právimo ki cza-
 szárszkoga szlugo pszüje, ka nápszüje
 tisztoga liki szamogá csaszára. Jaji
 tisztim lidám steri nevörjejo szvéto
 Trojsztvo, jaji tisztomi csloveki steri
 szvojega Bli'snyegá okrádne té znou-
 vics szvojega Bogá nákris pribije,
 jaji tisztim steri v-czérkvi gucsijo dará
 szvéta Mesá sztoji pá mésnik áldov
 szlúsijo, jaji tisztomi csloveki steri
 navrejdno kszebi jemlé Krisztusovo
 tejlo, i péjé szvéto krv, kaszeme lampe
 ne vus'géjo; kaszi tou more té miszliti,
 kaje Krisztus szvétimi angyelmi názo-
 ucsi. Tou vám tü naznánye dám ka
 je eto pizmó nej cslovecsa csednauszt,
 nego jasz sze vám znebész doli posz-

lao krscsenikom, kabaté lagovi 'sitek
 pa odürne greihe ru'sne tá nyáli pávu
 poz'soj miloscsi 'sivelj; ino bi potom
 moj lübléni szinouvje ino cseri grátali.
 Jaij tisztomi csloveki steri eto pizmo
 drügin lüdém vö nepresté, ali doli
 neszpise, kabisze tá dale med lüsztvom
 glászilo, kajbiszi sztoğa pizma példo
 vzélo, i pouleg toğa nebeszki ország
 zadvubilo. Panatiszte kraje naj sze
 posila. gdé escse toğa pizma nega:
 Jaij tisztomi csloveki steri nedá tá dale
 veliki racsun bode odnyega dávaó,
 kaje eto veliki kints, pri vszagsega
 csloveka hi'si. J jaji de tisztomi steri
 de pizso pa szamo edno reics vö
 nyáh. Bláj'seni bode tisztu, steri eto
 pizmo drügomi vö raztolmácsi, ino
 dedrügim tá senkávav, tisztomi bodó
 greisi odpüscseni v-nebeszskom országi
 de navöke prebivao, csi té zapouvidi
 bóde zdr'sávao. Veli z-Ábhrahámom
 z-I'sákom bode kralüvao.

Bláj'seni je tisztu steri eto pizmo
 szprávoga szrczá bode posztüsao Bláj-
 seni szo tej steri szíromáke obdarüjejó

2017. 09. 14. 10:21:17

pa poutnike na sztán primejo, tishti do moj nebeszki ország ládali.

Jaji bode táksim sztarisom steri szvojo deczo ná dobro nevcsijo, ino ne ravnajo, na práva boz'so pout, kaje ne posilate v-Czérkev k-szvétoj messi, veliki racsun boudete od nyih napitani dén dávali, pepüszttiteje mé-rati nevcsene, liki nejhmo máró; zátoga volo idite kdüvsevnomi pasztéri, panyemi vadlűjte vsze vase greihe, kate té vreidni, po Jézusi zrendelűvanomi, szvesztvi, steroje zá vase dűsno zveli-esanye na sztávlano oltárszko szvesztvo. z-Cslovecsánszkom lűbéznosztjom ksze-bi jemlite tou szvéto vecsérjo. Ah jasz pa ivánikus kakti: Jeru'salemszki pát-riárká z-boz'sov pomocsjouv naj vrej-den boudem ete szvéte reicsi góri áldűvati, stere eti sztojijo, vuetom kamni, pá moje molo za Krscsánszko lűsztvo, naj nyim Boug preszveiti nyi-hove pámeti i naj sze varjejo té velike grehote, i naj je Boug preszveiti nyi-velike pogibelnosztji. Bojte takmilosz-tivni ne sejnálivájte eti molitvi küpiti. Ár malo vrejdnoszti trbej za nyé dati,

ali szo krouto hasznovite privszaksego
csloveka hi'si, ónómi sze dá nebesz-
ki ország po Jézussi Krisztussi nasem
goszpodni. Ámen,

Vu iméni Ocsé, i Sziná, i Dühá
szvétoga Ámen.

Bláj'sene, Divicze, Marie pizmo!
ete knige stere pizmo zovémo, nase-
ga goszpodna Jézussa, Krisztussa, za-
pouvidi szhájajó, právi návcsite sze na
lagovo csinejnye, ka szte moje sztvor-
jenyé! Moje roké szo sztvourile czeili
szvejt, i pizmo sze vám odsztavo
kabi krivosz vedocsántsztvo prouti nas-
semi bli'snyemi nej vcsinili. Drügoga
blága ne'selte, pa zaszvoje nedrste!
Sziromáke nevolne nezametávlite; nego
kaj premorete darűjte nyim, pá vasse
starise postűjte! Ete knige od Bogá
szhájajó pai sze nám dávájo; Kabi té
szvéte recsi poszlüsáli, za volo vnougi
greihov mentűvanya. Ka szám Jézuss
právi! kaje nyegova szvéta rouka pi-
szálá ete szvéte recsi, pa nám posila
najbi steli ete knige, naj nám na pa-
met pride kabi nyega molili: Naj od-
nászodverné tou nes'recsnopog ibelnoszt.

Ki ete knige sté ali vörno moli;
padržim naznánye dáva; náj prvle naj
szvéti kri'sbo'si na szé vr'se i právi:
Vu iméni ocsé, i sziná, i dühá szvé-
toga Ámen.

Ete recsi szo od Bogá stere je
pátriárkom poszlao; vöszo poszialiszvo-
jemi brati Králi najbi bole moucs meo
próuti nepriáteli. Ete knige veliko mo-
ucs májo! stoje sté pázdrz'sáva té
recsi, tisztómi szo greihi odpüscseni,
pá niksi nepriáteo nyemi nemore
skouditi: z ednov recsjouv stokoli ete
knige pri hi'si má veliko nájem bode
meo od Bougá, i vu veliko lübéz-
noszti boude pri Bougi; eto molitev-
právimó; Krisztuss poszlüni nász. Jé-
zuss obari nász vnoucsi i vujdné, notri
doszleidnye vöre sítká nasega, proszi-
mo tebé nas Jézuss za tvoje presz-
latke Materé prosnyé; Stera je csiszta
divicza, od stereszeje nas zvelicsiteo
naroudo; i potvojoj prelejánoj szvétoj
krvi steroszi na kri'snom dreivi zá-
nasse greihe vö preleijáo, pa na
szvétoga Ivana prosnyou steri je tebé
vu jordánszkoj vodi okrszto, pa je

naprej glászo lüsztví sterije pravo: Ág-
nyecz bo'si ki odjémles greihe szvejta,
Szmiluj sze nám.

Oh moj lübléni Jézuss obari mojo
düse op vrajsega preklésztva, ár szi ti
vszeim vretina miloscse bo'se gosz-
podná szvétoágá Ócso. Vu iméni ocse,
i sziná, i dühá szvétoágá Ámen.

Ete knige ki je razmeti ali steti
scsé ete recsi stere szovnyih: Jézuss
Krisztuss kishi nebeszko králesztvo od
tvojegá nebeszkoga Ocsó doubó! Zátó
zapovidávám vám pouleg mojega ocso
oblászti, kibi etim knigam vörvanye
dáli, pávám zapovidávám krscseniczi
kabi szvéto nedelo poszvétíli, od dela
sze hábajte, ár té dén je od méne
blagoszlovleni ino gori poszvetcseni
ka bité dén nikaj hüdoga nejvcsinili;
escse zográcza tou korenyiczke nesz-
meite trgati, ár za vase düsno zveli-
csanye morete té dén z-dr'sávatí, ne-
vörte ette mární szveit, varitesze od
vszáke lagovije i dobra naszledüjte.
Zátó sze vám sészt dni za delo dáó;
áh szédmoga pá kabi szi pocsivali, pá
za szvoje düsse sze szkrbeli.

Csipá tou nete csinili ka vám zapovidávam, zgládom vász bodem kastigao, i na vaso márho kügo poslem na vász pa nepriátele, pa sáske naj vász odpüscsávájo i vasse 'sivlejnye, i sztrasnimi mokami dám szmrt, i veliko z-burkanye; Ka Kráo prouti Králi: Goszpoud na goszpouda bode vajüvao, veliko krvno prelejánye bode med vami; té szpoznate moje csemére, radibisze té napokouro genoli szamo kade té 'sé kesznou.

Gronszko kaménye pá 'serjávo blizskánczo boudem posilao na vász, té szpoznate moje cseméri vélike stere mám navász, za vasega lagovoga csinejnya volo: nego da szamo moje predráge materé prosnyé vász escse gori dr'sijo.

Jasz vám opominam: Sztante gori, i poszvétkaj kszvétoj mesi hodite ino tam molite; za od püscsanye vasi greihov, i od vasega hüdogo sze ogiblite. Csi pa tou nete csinili, poslem do'li zráka divje sztvári, naj vász 'sive rasztogajo, obdrügem vám zápovidávam poszobótaj vecséraj sze od vszágsega

dela zpr'sávajte, na csészt moje pre-
dráge materé. Divicze Marie, ár dabisze
ona zavász nebi molila z'sébivász
dávno doli zete zemle fundáo.
Naznánye vám dám sztári ino
mládi, vecs lagovije necsinte, zdrügi
lüdih sze nespoutájte, ka boudete
pred menom vszi ednáki, ti lejpi
páti nájnevolnejši! Opominám vász :
Oh vih krscseniczi, ki etim kni-
gam nede vörváo nevöke boude
prekléti, i nebeszkoga orsz'ága nigdár
nede vidó. Ali csi ete zapouvidi boude
zdr'sáváo.

Tishti Cslovik csi boude teliko
greihov meo; Kak nanébi zveizdicz :
na dreivji lisztja : na zemli tráve, ali
v-mourji peiszka; nyegovih greihi sze
vsze odpüsztiho :

Ali pristerom Csloveki ete knige bou-
dejo pá drügin naznánye nedá? Navöke
prlekléti bode, i odpüscsenyé greihov
nedobi. J potom právim vám; mójo
zapouvid stero vám zapovidávám zdr'-
sávajte, ár szám jasz pravicssem Boug,
i eto sze szám szvojov rokouv pizáo
ete knige.

Bláj'sena Divicza máriá gdaje
zaszpála na olivetánszkom breige, priso
je knyey Jézus szin, nyéni lübléni i
pvavnje nyej: Mati moja lübléni. Jeli,
szpisali verosztüjes Právila je nyemi:
Szin moj lübléni zaszpála szám; ali
vu szneh szkázaló sze mije odtébe-
sztrahovita tak, da szám tebé vidila
zvézano ga pri ednom sztebri, pá
z-bicsüvánoga, i potom nakri'sno drejvo
prikovánoga i sztvojege szvétoga teila
je obilno krv tekla! Ohpredrágá Mati
moja, lübléna, kasze tebi szenyalo tou
jasz vszemorem pretrpoti zagreisno
lüsztvo! Szteri Cslovik szí ete knige
dá doli szpíszati; pá de drüгим na
znánye dávo. On leipi nájem dobi od
Bougá, pá prinyegovoj szmrtnoj vöri
boudem szvéttmi Angyelmi nazoucsi, i
nyegovo düsso boudemo neszli vu
moj leipi ország nebeszki.

Amen.

Nádale ette knige pokás'ejo krs-
csenikom; steroje szvéti Mihály árkan-
gyeo pokázao; Bláj'senoi Diviczi Márii,
stero je vidla gdé sze mantrájo ne-
vörne kresánszke düsse.

Pitaláje Bláj'sena Divicza Mária Mihály Árkangyela. Keliko mouk jeszte v-pékli? Odgouvoraje, Negányim racsuna! I té szo Angyelje pekeo gori oudprli, i tam je nezmerjeno vnogo lüdi, moski i 'sén, kaszo trno kricsali, i joukali vtom velikom ogynyi!

Teje Bláj'sena Divicza Maria pitala Mihály Árkangelje Ka szo té düsse pregreisile? Odgouvoraje: Tej szo lagovo csinécsi bili, nej szo steli z-Bougi vörvati, tak boudo tü navöke vtom ogynyi goreli: Escse pá tá dale vidla Divicza Maria krouto veliko kmiczo, pá prevnogo moski i 'szén! kaszo vtoj kmiczi joukali i trno kricsali: páje pitala Divicza Mária: Mihály árkangyela: Kaszo té düsse pregrejsili? Odgouvoraje: Tej szo sze nej bojali Bogá dosztakrát szo znouvits zgreihom Krisztussa teilo na krizs prebili, tei boudejo na vöke v-toj kmiczi. Téje Bláj'seno Divicza Mária trno nad nyimi joukala, i k-Bougi zanyé zdihávála! Tészo Angyelje kmiczo gori oudprli; i tészo maló szvetline vidlé, pá szo pravili Bláj'senoi Diviczi

Marii: Mati nasa prelübléna ka szmo eti vu etoj nevouli vecsszmo escse szetline nej vidli, gori neszmeimo gládati ka nám 'serjáva szmola vlampe tecsé: Té nyim je Diviczá Maria právila: Oh vi 'salosztne i neszrecsne düsse; dasztesze trno vkanile. I potom szeje pá nazáj velika kmicza nanyé obrnoula. Páje tá dale vidla Divicza Maria, prevnogo moski, i Sén, ka szo-sze v-peklinszkoj kmiczi mantrali, i v-serjávoj szmolej goreli, páje pitálá Divicza Maria, Mihály árkangyela: „Kaszo té düsse pvegreisile?“ Odgouvo-roje: „Tej szo nej steli vörvati szvéto Trojsztvo; pa profeitov reicsi, tej bodo na vöke vtej mokaj goréli!“

Páje Divicza Mariá trno nad ny-mi joukála, pá nyim je pravila: Oh vih 'salosztne düsse da szte sze trno v-kamile, nej szte steli vörvati; ka szeje szin Boz'si od méne naroudo, kije bio czeiloga szveiija odküpiteo. Téje pravo Mihály árkangyeo Diviczi Mariji: Escse tá dale sze vu véksi mokaj düsse mantrájo! Té szo Argyelje

pá neszli Bláj'seao Diviczá Marija tá dalle :

Páje tam vidla Divicza Marija z'serjávi potok, pa vnyem vnogo moski i'sén, kaszovnyem goreli, ti edni dosinyeka, ti edni dopojózá ti edni szploh vougynyi zelejáni gorijo : pa je tou zeglédnoła Divicza Mária ; pászeje kro-uto nad nyimi joukálá : Páje pitálá Mihály árkangyela : Kaszo tej pregrejsili, kaszi dopojáze vogynyi ?

Od gouvoroje : Tej szo spotlivi bili zdrügh lüdi szo szí spot bráli, pá czounáli : tak tüdi na vöketü goreli boudó !

Páje pitála Divicza Mária. Mihály árkangyela ! Kaszopá tej pregreisili kaszo do sinyega vogynyi ?

Tej szo szvoje sztarise zakunili, na vöke bouno tü goreli : Páje pitála Divicza Mária Mihály árkangyela ! Kaszo pá tej pregrejsili sterih szó szploh vogynyi zelejáni ? Odgouvoroje : Tej szo cslovecse messzou jeli. Právilá je Divicza Mária ! Vej cslovik z-Cslovecsim meszoum nemore 'siveti ? Odgouvoroje : Mihály árkangyo. Mati nasa lübléna,

tej moski szo lidi klali; ah 'senszke
szo pá mlájse márjale, tak do tü na
vöke tej goreli. Pájetá dale vidla Divi-
cza marija prevnogo moski i sën, ka
szo za nohéte pa zajezike obeiseni
notri vougyni. Páje pitála Divicza.
Marija Mihály árkangyela!

Kaszo té düse epregreisile? Odgou-
voroje: Tej szo hi'sni zákon razbijali,
pá med hi'snikmivelko nyefko i greih
delali, na teliko ka szé naszlednye
szmrt zgodila, tak boudo navöke vtej
mokaj. I joucsics je právila Divicza
marija nyim! Oh vih z'salosztne düsse
daszte 'sze trno v-toj szveczkoj dob-
routi v-kanile, bole bi bilou dabi vász
mati nigdár nebi na szvejt porodila,
Páje tá dale vidla Divicza márija leipi
beli oblák, pá naszreidi vnyem vnogo
posztel, i nanyi je bilou vnogo moski
i z'sën kaszoje kacse grizle, i sztrasen
ogyen pod nyimi gori. Páje pitála
Divicza márija. Mihály árkangyela!
Kaszo té düsse pregreisile? Odgouvo-
roje: Tej szo nej steli k-szvétoj linessi
hoditi! Páje právila Divicza Márija!
Kapá steri je nej mogo za káksé

velike potrejbcsine volo: nájmre: Csi bi nyemi hizsa goreila ali kaj? Od gouvoroje. Steri nemorejo tem szogre-
ihi odpüscseni. Páje tá dale vidlá Di-
vicza márija edno veliko drejvo, kaje
puno z'seleznimi klini znabito bilou, i
natej klinaj prevnogo lüdi za jezike
obejseni, i 'serjávo szmola nyim
vlampe tecsé. Pitálaje Divicza marija.
Mihály árkangyela: Ka szo té düsse
pregreisile? Odgouvoroje: Ti edni szo
lüsztvo hamisno szoudili ti edni szo
nevreidno priszégali, ti edno szo hiz'se
vusigali, ti edni szo szvéte kejbe nej
postüvali; tej edni szo sztáli brat ná
bratá, szouszid na szouszida, zvelikimi
csemérami i zgreihom tak boudó tü-
navöke i vekoumá v-tej viliki mokaj
trpeli.

Ámen.

Molitev od Jézusovi Mouk.

O Jézus vu ográczí klecsi, tam szí
zdi jává, i premisláva, szvoje britke mo-
ke, 'sidovje szogá prisli szpitavát nesz-

ledüvat, stobiton, mogao bitti, te je eden sztári 'sidov pravo touje János ali Péter, eden je pá pravó, touje nej János, pá Páter, kaje on goszpon Jézus Krisztus, kaszoga zatrészeti szrebrni peinez ondali. Tészoga z'sidovje zvézali, pá szogá gnali doedne voutszke pouti, gdé szo roszele britve pá koszcé, nyegove szvéte eztopnyé pune krvi osztanyüvale, tészogá zvézali pá szogá gnali doszondnyega dvorá, tam szo nyegovo bejlo brszacsó 'snyegá szlekli, trnovi bot szome vrouke dáli, na trnovi szto szoga poszádili, tépá Jézus vnébo szkricsáo jasz ráj sztrpim te britke moke, kak ono düsso vu pekeo pisztim, tészso 'sidovje zacsütili pá szoga bola zvézáli, spot szo szí 'snyegá delali fige i jezike szome kázali, 'selez-nimi rokajcámi szogaprijimali, sipkovo korounov szogá koronüváli, té szoga pá zvézali pá szoga gnali do edne velike vodé. Jézus je sou povodi 'sidovje szo sli pobrvi, té szeje pá eden sztári 'sidov nazáj gzledno páje pravo, kaszmo mitou v-csinili ka krváve vodé zanami tecséje, tépá eden sztári

'sidov pravo Jézusi, zgucsi szí ti
 zmenom dvej ali trij rejcsi jaszám
 oblászt tebé rejsiti, pá mám oblászt te
 moriti. Jézus je tiho bio níkaj je nej
 gucsao, tészógá pá zvézali pászogá
 gnali do ednoga velikoga kri'sá, ali téje
 lez'so sézsdeszét, i sésztlejt, tam szo
 szo szí zgucsávali krisje preveliki,
 Jézus je premáli, skoda nám bou
 szkri'sa szekáti bole nám bou Jézusá
 nálegnoti, tészoga prijali pászogá ná-
 tégnoli, tak kaszo nyegove széte 'sile
 sze pokále, nyegove szvéte szklepi szo
 sze rázno v-tégnole, tészogá pá prijáti
 trikrát dozemlé vdarili, tak kasze,
 Néba i zemla sztrouszila, zvejzde szo
 dole kopále, ná szvojo materno zem-
 lou, szuncze je potemlelo mejszecz je
 szvetloszt epogübó, pecsine szo sze
 pokále zidine szo sze podérále, tépá
 bláj'sena Divicza márija tou trejszskánye
 zacsütila páje bej'salá podte szvéti kris,
 tamjenemiloplakála szkuze sztákála, téje.

Jézus pravo primte vitou 'senkozá
 nyéno beilo rokou, pájo peláje v-kraj od
 méne bole bolijo mené nyéne teske szku-
 ze, kak moje brittke moke téjepá Márija

právila szinek moj predrági szlatki, od eliga moj szemti bila tvoja lasztivna, Mati, zdaj szám tipá lüczka 'senszka, Mati moja predrágá szlatká dabi jasz vám tou povedáo, kasztevi moja lasztivna mati zvasz, bisze vase szrczé vö vrtgnólo, tak kak v-száke drüge. Matere zá szvoje dejte, mati mojá predrága szlatka szloup te vipotte moj szvéti kris tam vi v-zemte tri kaple krvi, edno botete neszli, vu vimszko gorou gdé de rászo trsz ná trszí jogodá na jagodi, kado grejsniczke v-küp szprávlát Angyelje v-ke lije lejvali. Mésiczke podigávali, to drügo kaplo krvi bodete neszli vu sironko poule, gdé derászlá tá lübléna psenicza, kado grejsniczke v-küp szprávlali skolniczke pekli. Mésniczke podigávali, to trétyo kaplo krvi bodete neszli, vu zeléni püngrád gléde rászlá rouz'sicza vijonliczá lilija, kado grejsniczke trgáli szvétim Mesám noszili, tam pridihávali na Jézusove britke mántre i szpomináli.

Ámen.

Jézus tak veli dabi sze eden táksi krčsenik najso, kabi eto molitev vö

z-moli v-száki szvétek, csi pá nej
v-széki szvétek, v-száki Káveterni pétek!
Tisztí cslovek ali 'senszká csibi teliko
greihov meli liki v-mourji peiszka, ná
zemli tráve nadreivji lisztja ná Néba
zvejzd nyegovi greihi szo od püscseni
návöke; Néba prednyim odprejtá bode,
pekeo pá zaprej ti bode návökvökóumá.

Ámen.

*Molitev Bláj'sene Divicze Marije
rojsztva!*

Nebeszka králica ino szvetla zvejzda;
Outi szvetla zvejzdá lejpá divicá Marija,
szkrivle sze Márija gousztoj z'saloszti,
iscse szi pocsinek mindig je nej najsla
ide Márija kednomi kovácsi nyegovo hiz-
si, tam szejje molilá zá szálás szamo edno
noucs csüjes ti kívács daszi tak bogáti daj
ti meni szálás szamoveló noucsi, bogme
zdaj nemorem, dati! Ka doszta goszti
mám, móje lejpehi'se szo sze nápu-
nyene, ali te kovács meo edno témlo
ino csonkávo csér, tisztáje Márije etak
govorila, etam je etam edná ronyevá
stalá, v-nyei je eden gyünc, i szomár,
ali sitmám kate zátok dober pocsinek
meli! Veimojasz na vász szkrp meilá

csiglá szem csomkává inótlémlá, ka jasz
veim kaje poutni cslovik veliki szrmák
da nemore szálása dobiti! Tá ide Má-
rijá vton ronyávo stalotam je porodila
szvojegá szvétogá szinká, v-jaszláj na
szlami, gyüncz i szomár stztagá odmra-
za bránila, ino bóz'si szvéti szin szejé
tam nároudó, tóga bogátoga kovácsá
csonkává ino témlá csi, tá ide vnocsi
vton ronyávo staló! Márijo velike z'sor-
gányi najslá, govorilá, bláj'sena divicza
Márijá tou témlój inó csonkavoj dekli:
Boug teje prneszo drágó moje dejte,
vugni sze ti doli, pámi góri dáj mojjá
szvétoga szinká. Á drága lübléna mati
mojá szladká. Oh: dabi ja tou 'sé szrcá
vesinilá, ali daga návidim, pá moje roké
nemorem v-tégnoti! Meila bosti ocsi, pá
bos meila roké, dá tebi Boug roké dá ti
Boug ócsi, tészeje vugnila, páje márije
szvétogá szinká gore dálá, téje vcsaszi
dobilá zdrave róké, i lepje szvekle
ocsi. Zvelkom radoszttyom bej'sálá tá
dekla, domou, páje právila szvojim
sztarisom, szreccsen dober zránjek vám
Boug dáj, szlatki moji roditelje, dou-
mije Boug roké, ocsi, pá blájsená

divicza Marija! Tak je ti szlatki moj
ócsa ti bogáti kovács, bláj'senoj di-
vicze Marije zakoj szí nej dau szálás.
Oh dabi jasz tou znou kaje boz'sa
Mati bilá doubigi szálás, szrebró, i
zlátó, moji gousztye bi ná goulom klé
lésali, pábi bláj'seno diviczo Márijo
tak postüváo, kak szvéto Trojsztvo,
dapá engedüje blagoszlov nád nami, i
odicsenó bode ná vöke nyegovo szvéto
imé Ámen.

*Peszenod placsa bláj'sene Divicze
Márije!*

Tuz'sno joucse, milo kricsi Mati
Mária, potom hodi nasztrgávat escse
szí sziná.

Z'snyom potüje, mágdálej na
puna 'salosztí, za Jezussá sziná szvojga
joucse zadosztá.

Vütro rano, gori sztáneo dalecs
satüjeo, koga koli one nájdo one pitajo:

Povejte nám, drági lidjé vi zajé-
zussa, jeli vidli jeli, csüli jeszte odnyega.

Tam ti jeli, mati mila pri pilátussi
zvézánzbijen vesz krvávi pelán kajfássi.

Z'sidovje szoga vlouvili, zakai

nevejmo, szod cziná szmrt od szoudili
tou vadlűjemo.

Gda zácsűje tou Máriá trga szí
vlászé, milo jeucse tu'sno kricsi oh:
szinek gdészi.

Gdészi moje ti veszélje, diká
lűbléná, nigdár nigdár v-szczi mojem
nebon veszálá:

Kak pridejo kpilátussi daga vidijo,
tam zsidovje hűde lidjé nyou nepisztijo.

Odpritemi tu'znoj vrátá, mati tak
veli gdészo szodczy szrczé moje za
szinká molim.

Gda záglédne mati sziná vesz je
krvávi, i nemilo vesz polici je szlűszkáni.

Téda pita, Mati jeli szí ti právi?
nemrem znati szinek tebé tak szí krvávi.

Ne pitajme mati mila, morem
trpeti, zámároda jasz grejsnogá i szmrt
podneszti.

Ne joucsi sze, ár me bole, tvo
joucs vrácsűje! nego ette moje moke
kaj szemi dáváo.

Záto zdejni poklekni ná koulená,
lűsztvo Cslovecsánszko.

Szpotrtogá szrczá proszi, naj sze

szmilüje, da nász Jézus prelübléni
znebov darüje. Ámen.

Od szoudbe peszen!

Drági krscseniczí. vám desze szpei-
valo, i od zlednye szoudbe vrejmen
vö glászilo.

Ár bou tákse moká, krouto pre-
velika, kakse, jenej bíla, od zatécska
szvejta.

Ár sereg nebeszki, dvanájszet ko-
urusi Trobünto, trobüntali bodo.

Na prvo Trobünto, meszta sze ge-
nejo, na drügo Trobünto, nébó nám
odpréjo.

Na trétyo Trobünto, Krisztus ná-
rej pride, szvéto kri'sno drejvo; vszá-
komi podkáse.

Na strto Trobünto, grobi sze od-
préjo, téda mrtvi lidjé vszi gori sztánejo.

Na péto Trobünto, Krisztus vszto-
lec széde, tedai vszákoga on, szouditi
hócse.

Na sészto Trobünto, sze szvorjene
sztvári, ino vszaksi cslovik, naprej sze
posztávi.

Na szédmo Trobünto, szuncze ino

mejszecz, szvelliimi zvezdami szvetloszt
pogibijo.

Na ouszmo Trobünto, douli i po-
toczi, tináj véksi breigi, posztáneo ednáki.

Na devéto Trobünto czeili szvejt
sze vusgé, téda ino szaksá sztvár
'smetno preminé.

Na deszéto Trobünto, vráta nám
odpréjo, nebeszke peklénszka kama
islibom.

Na edenájszto Trobünto, Krisztus
bode pravo, oditte prekléti, op moj
licz preszvéti.

Na ogyen peklénszki, naplacs vek-
vecsni, kajsztésziga szvojem, 'sitki
zaszlüsili.

Vipa kiszte vszigdar, meni vörni
bili, hodite veszéli, v-moj ország nebeszki.

Na dvanájszeto Trobünto szoudbi
konecz bode, téde goszpon krisztus
nazáj v-nébo poide.

Kiszte zdaj tou csüli, i dobro raz-
meli, boitte bougi vörhi dokecste 'siveli.

Ar po szoudnyem dnévi, steri bodo
vrejdní, z-Jézussom v-nebészaj bosze
radüvali. Vu nebeszkoj dik bosze radü-
vali. Amen.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000522534

BALKÁNYI ERNŐ KNIGOVEZÁRI
SZOBOTI i v-LENDÁVI
